

BORDÁIM RÁCSÁBAN áll ...

És meszelt cellám előtt
a másik kettő:
a mézsköre hajló molyhos-tölgy árnyán
az egyetlen élet
és az egyetlen idő ...

És a tüzes hegyen, ahogy összenéznek,
e villanásban egyszerre töltik
értelmes egésszé
az ellenünk végtelen teret.

Értelmes időtlenné
az éppen nem örök Világot.
S már fénylik a szárazság fája.
Világít a molyhos-tölgy.

Nem az értelmetlen, az értelem
zöld levelei, mint a versek
ragyognak úgain ...

A megtestesült idő!

Mintha az ragyogna itt,
cellám előtt

az élettől kézbe vett idő ...

*

HOGY TELJES LÉGY te is,
e száraz mészén zizegő
levelek teszik.

A kerek és fénylő ürességből
már velük világít és velünk a Szó:
a teljes tükkör!

És benne és rajta
élő erdők!

Nem Echó kiált!
Szirtből, szurdokon, vasból
a lélegző Szerkezet
magáért

és nyelvén és értünk is perel ...

MAGYARI LAJOS

Peer Gynt éjszakái

Ezen a mohos sziklafalon,
a cimboraságért, ha kell,
manók, mindenem eladom.

Én Peer vagyok, nem földi,
nem kurtaeszű féreg,
félnotás, mint a többi.

Ńos, áll az alku manók?
Ti a lelkemet kapjátok,
én meg hatalmat kapok.

Oly hatalmat s oly erőt,
hogy e földet s lakóit,
akár egy ostoba nőt,

forgathassam ujjaim körül:
hadd lám, a nyáj
kókad-e vagy örül?!

Nos, itt van egy darabban
becses lelküлетem.
Jóformán foltozatlan!

Ráadásul minden álmom,
vigyétek, legalább
nem kell többet kitalálnom.

No persze, a büszkeségem
is legyen a tiétek,
úgysem valami becses érem.

*

Most pedig, cimboránk, Peer,
próbáld ki,
hogy látsz jobb szemekkel.

Mert kitoljuk biz a balt,
hogy egyformán
lássuk a jót s a bajt.

Így hiszi el csak az új manó,
hogy ami nekünk
jó, csak az a Jó.

